

2. R a k o u s k o: 18 extradic (21 osob); 6 průvozů; 4 převzetí trestního stíhání; počet vyžádání z Rakouska chybí.

3. M a d' a r s k o: 22 extradic, tolikéž osob, z toho vydání do Maďarska 14 a vyžádání z Maďarska 8; 2 průvozy; 15 převzetí trestního stíhání (17 osob).

4. P o l s k o: 14 extradic (17 osob), z toho 11 vydání do Polska a 3 vyžádání z Polska; 7 průvozů; 5 převzetí trestního stíhání (9 osob).

5. R u m u n s k o: 7 extradic, tolikéž osob, z toho vydání do Rumunska 5 a vyžádání z Rumunska 2; 5 průvozů; 8 převzetí trestního stíhání (40 osob).

Poměr aktivního vydání k pasivnímu, t. j. vydání z ČSR do ciziny a vyžádání z ciziny do ČSR, jeví se ve styku s našimi pěti s o u s e d n í m i státy takto: 1935 — 92 : 34, 1934 — 105 : 46, 1933 — 92 : 57 a 1932 — 98 : 66. I když připočteme k vyžádáním ještě 15 až 20 případů z Rakouska, přece jen počet vydání do ciziny převyšuje počet vyžádání z ciziny, takže nutno ČSR označiti za stále vyhledávaný stát asylní.

Kronberger.

Mezinárodní úmluva o potírání obchodu zletilými ženami z 11. října 1933 byla právě vyhlášena ve Sb. z. a n. pod č. 32/1936, avšak pro ČSR nabyla mezinárodní působnosti již dnem 25. září 1935. Obchod děvčaty byl předmětem už mezinárodní dohody z 18. května 1904 a mezinárodní úmluvy ze 4. května 1910 (č. 26/1913 ř. z. a zák. čl. XLIX, LXII/1912); přístup k těmto dvěma úmluvám, uložený námi t. zv. Malou smlouvou St. Germainskou z 10. září 1919 (č. 508/1921 Sb. z. a n.), byl vyhlášen pod č. 160/1922 Sb. z. a n. K nim přibyla pak mezinárodní úmluva o potírání obchodu ženami a dětmi ze 30. září 1921 (č. 123/1924 Sb. z. a n.). Nová ženevská úmluva z 11. října 1933 rozšiřuje ve svém článku 1. ustanovení čl. 1 pařížské úmluvy z r. 1910 také na z l e t i l é ženy. Stanoví: »Kdo, aby ukojil chlípnost druhého, najme, zavlče nebo dodá zletilou ženu anebo dívku, třeba s jejím souhlasem, za nemravným účelem v jiném státě, bude trestán i tehdy, byly-li jednotlivé činnosti, které tvoří skutkovou podstatu trestného činu, spáchány v různých státech.« Pokus je rovněž trestný. Také přípravné jednání je trestné, avšak jen »v mezích zákonných předpisů«. Zletilosti dosahuje se dovršeným 21 rokem. (Srv. čl. 5 úmluvy ze 30. září 1921 a ustanovení lit. B) závěrečného protokolu k úmluvě ze 4. května 1910). Zúčastněné státy se zavázaly k vzájemným informacím o odsuzujících rozsudcích, o totožnosti pachatelů a o jejich vyhoštění nebo vypovězení. U nás informační službu obstarává policejní ředitelství v Praze. Novou mezinárodní úmluvu nebude třeba v ČSR provést zvláštním vnitrostátním zákonem, poněvadž smluvní skutková podstata trestných činů je kryta již předpisem § 35 zák. o vystěhovalectví z 15. února 1932, č. 71 Sb. z. a n., a to i pokud jde o trestnost pokusu. Co se týče trestnosti přípravného jednání, odkazuje úmluva jen na

platný zákonný stav toho kterého státu. Škoda, že se do úmluvy nedostala navrhovaná ustanovení o povinné extradici. Byla přijata jen resoluce, která doporučila tuto otázku k dalšímu studiu. Kr.

VI. odbor Masarykovy akademie práce v Praze (národohospodářský a sociální) pořádá **cyklus národohospodářských přednášek** s tímto pořadem: 18. března 1936: Doc. dr. Stan. Špaček: O organizaci veřejných dodávek v cizině a u nás. — JUDr. Jiří Čistěcký: Urbanismus a právo. — 24. března: Univ. prof. dr. Jos. Dračovský: O etatismu a řízeném hospodářství. — 26. března: Ing. dr. h. c. Emil Zimmeler: Hospodářský plán a organizace technické práce v ČSR. — Ph. Dr. Stan. Brandejs: Čsl. problém vystěhovalecký a stav našich kolonií v zahraničí. — 31. března: Ing. Artuš Sýkora: O celostátní výstavě v Praze. — 1. dubna: Univ. prof. dr. Frant. Šeracký: Psychotechnika a dnešní hospodářské problémy. S promít. obrazy a prohlídkou Čsl. ústř. psychotechnického ústavu v Praze I., Celetná 20.

Přednášky se konají vždy o 18.30 hod. v zasedací síni Obchodní a živnostenské komory v Praze I., Ulice u Obecního domu č. 2 n., přednáška prof. dr. Šerackého přímo v Psychotechnickém ústavu. Jsou veřejně přístupny a zejména hosté z kruhů odborných jsou vítáni. M.

Mezinárodní sdružení na ochranu živnostenského vlastnictví — odbor československý — zaslalo nám tuto zprávu: Právnická fakulta university v Chicagu požádala nás o uveřejnění následující zprávy: „Universita v Chicagu uděluje v obdobích jednoho až dvou let ceny na nejlepší práce z oboru živnostenského vlastnictví a živnostenského práva vůbec, na témata jí předepsaná. Téma v r. 1935 bylo »Historický a srovnávací přehled patentových zákonů nejdůležitějších zemí.« Prvou cenu obdržel Dr. Ing. Jan Vojáček, patentový zástupce v Praze, čtyři druhé ceny obdrželi patentový zástupce Karl B. Lutz, New York, univ. profesor Mario Chiron, Řím, patentový zástupce G. von der Gehr v Chicagu a E. M. Thomas, člen patentního úřadu ve Washingtonu. Práce poctěná prvou cenou vyjde tiskem péčí university v Chicagu. Na rok 1937 jest určeno téma »Ručení ve vzdušné dopravě«. Rukopis v anglické řeči musí býti doručen universitě v Chicagu nejpozději do 1. března 1937.“ Adresu a podrobné bližší podmínky v českém překladu sdělí na požádání redakce »Soutěž a tvorba«, Praha XII., Fričova 1721.

Knihy zaslané redakci. Pelikán - Rosík - Zubeck: Vodné právo na Slovensku. Bratislava, 1936. Vodohospodársky sväz pre povodie Dunaja, Bratislava, Goetheho ul. 4, Kč 58.— (váz. 70 Kč). — Dr. Jiří Hromada: Dávky za úřední úkony. Právo československé, 1936, Kč 12'50. — Leske-Loewenfeld: Rechtsverfolgung im internationalen Verkehr. Bd. VII. Das Recht der Staatsangehörigkeit der europäischen und der außereuropäischen Staaten. Berlin, 1936, Carl Heymanns Verlag, 3. Lieferung. — Dr. F. Ehle-